

Berntsen: Jeg skal gjøre det saa snart som muligt.

Formanden (Høgshov): Det ærede Medlem skal gjøre det strax.

Berntsen: Jeg bøier mig selvfølgerlig for den ærede Formand. Jeg glæder mig kun ved ikke at høre til Høire; thi jeg har jo tilladt mig at udkaſte Dviul i Dag om Handlinger, der ere udførte af den ærede Kultursamtiſter.

Sluttelig skal jeg bemærke, at jegønſter, at Folkethinget ikke vil vige fra det indtagne Standpunkt, men fortsætte Forhandlingspolitiken og vedtage de Lov, man anſer for nyttige og gavnlige for Landet; men jeg haaber, at Folkethinget skal føre en ſaadan Forhandlingspolitik, at man ikke derved paa nogen Maade ſkal krænke det danſke Folks lovlige og grundlovsmaſſige Ret. En ſaadan Forhandlingspolitikønſter jeg at følge; om den fører til Forſtaeſe, kan jeg ikke ſige; men Et veed jeg, ſom jeg ſætter Pris paa, og det er, at naar man her vedtager en Finantsloov, ſom jeg tror, at vi kunne forſvare, og byder en Finantsloov, ſom vi tro, at de forſkjellige Samfundſintererſer i tilſtrækkelig Grad kunne være tjente med, ſaa veed jeg, at ſaae vil ingen lovlig Finantsloov, da ligger Anſvaret derfor der, hvor det ſkal ligge, ſaa vil Anſvaret for, at vi vedblive at være i de proviſoriſke Tilſtande, ligge hos det Landſthing og den Regjering, ſom modſætte ſig at modtage en af Folkethinget vedtagne og tilbudt Finantsloov, ſom er ſaaledes, at enhver grundlovsſtro Regjering kan regjere med den:

Ministeren for Kirke- og Underviſningsvæſenet (Scavenius): Jeg har ganſke viſt ikke havt den Fornøielſe at høre det ærede Medlems Foredrag fra førſt af, efterſom jeg havde Noget at gjøre i det andet Thing. Men jeg vil alligevel ſtrax tage Ordet og ſvare paa Noget af, hvad han har ſagt, da jeg ikke er ſikker paa, at denne Forhandling vil udſtrække ſig til i Morgen. Jeg vil begynde bagfra, om jeg ſaa maa ſige. Jeg vil da for det førſte tage Spørgsmaalet om en Afſtemning i Skole-raadet for. Jeg ſer ikke rettere end, at den Beſtemmelſe, ſom findes i Loven om Landkommunernes Styrelſe om Amtsraadernes Afſtemning, den er en ſaa rent poſitiv Beſtemmelſe, ſaa fuldſtændig ſtillende ſig fra Alt, hvad der tidligere har været gjældende, at den ikke kan udvides til at gjælde udenfor, hvor det beſtemt er ſagt i Loven, at den ſkal gjælde. Det Naturlige vil for enhver Afſtemning i enhver Forſamling være det, at

naar Afſtemningen er ſalden, er Sagen afgjort, og den naturlige Afſtemningsmaade er den, at naar Stemmerne ſtaa lige, gjør Formandens Stemme Udſlaget. Saaledes har det altid været Tilfældet før, og naar det ikke udtrykkelig er forandret, maa det efter min Formening gjælde endnu. Jeg gaar dernæſt over til det andet Spørgsmaal om Loven af 2den Mai 1855. Dens § 3 lyder ſaaledes: „Ethvert Barn kan, naar det har fyldt ſit 13de Aar, fuldſtændig udſkrives af Skolen og ſaae det nødvendige Vidneſbyrd derom meddelt, ſaaſremt dets Forældre eller Væge forlange det, og Baret af Skolebeſtyrelſen anſes for at have opnaaet det Maal af Kundſtaber og Færdigheder, til hvilket Skolen bør føre Børnene.“ Jeg veed ikke, at der fra Miniſteriets Side er forlangt mere end den fuldſtændige Udførelſe af denne Paragrafs Ord, og jeg hævder paa det beſtemteſte, at Miniſteriets Cirkulære i ſaa Henſeende, hvor det forlanger „meget godt“ i Hovedkarakter, er fuldt ud berettiget, foruden det, at det er fuldt ud fornuftigt; thi det er virkelig ikke fornuftigt at lade et Barn udſkrive af Skolen med 13 Mars Alderen, naar det ikke har „meget godt“ i Hovedkarakter. At det tidligere har været brugeligt at lade dem udſkrive med en mindre god Karakter, veed jeg meget vel; men det har været en almindelig Anſkuelse, at denne Løse Fremgangsmaade har været uheldig, og det er den, jeg har ſøgt at komme bort fra. (Berntsen: Skulle de have „meget godt“ i alle Karakterer?). Nei, kun i Hovedkarakter. Hvad Gymnaſtikeirkulæret angaar, da maa jeg for det førſte bemærke, at det er en Feiltagelſe, naar det ærede Medlem vilde gjøre gjældende, at Gymnaſtiken ikke henhørte til de i Skolen befalede Fordringer; det gjør den ſikkert. Det var en underlig Argumentation, at den ikke ſkulde være det, fordi den ſkal fortages udenfor det ſædvanlige Timeantal. Det ſkal den ganſke viſt, men deraf følger ikke, at det ikke er et befalet Sag. Det veed det ærede Medlem ogſaa og lige ſaa godt ſom jeg. Naar dernæſt det ærede Medlem gjorde gjældende, at det var underligt, at Miniſteriet juſt nu for Dieblittet havde udſtedt et ſaadant Cirkulære, da dog Miniſteriet var enigt med ham i, at den nuværende ſaakaldte danſke Gymnaſtik ikke var ſaa fuldkommen, ſom den ſkulde være, maa jeg her gjøre opmærksom paa, at han for det førſte i allerhøieſte Grad overdrev Miniſteriets og den af Miniſteriet nedſatte Kommiſſions Enighed med ham. Hvis han havde lagt nøie Mærke til, hvad jeg oplæſte i Gaar, og hvad jeg antager, er trykt i Dag, vilde han ſe, at denne Kommiſſions Anſkuelse er den,